

Wniesione dnia 17 sierpnia 2004 r. przez Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) wydanego dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie T-338/02: Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo

Odwołanie wniesione 27 sierpnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich od wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba) dnia 10 czerwca 2004 r. w połączonych sprawach T-153/01 i T-323/01 Alvarez Moreno przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-355/04 P)

(Sprawa C-373/04 P)

(2004/C 251/19)

(2004/C 251/18)

Dnia 17 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) wydanego dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie T-338/02: Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo, złożone przez Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga.

Dnia 27 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku wydanego dnia 10 czerwca 2004 r. przez Sąd Pierwszej Instancji Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba) w sprawach połączonych T-153/01 i T-323/01 Alvarez Moreno przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, złożone przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez F. Clotuche-Duvieusart i D. Martina działających w charakterze pełnomocników.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) uznanie odwołania za zasadne oraz uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- 2) ostateczne orzeczenie na podstawie art. 61 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału co do istoty sprawy i uwzględnienie żądań przedstawianych przez skarżących w pierwszej instancji, to znaczy: nakazania Radzie zapłacenia odszkodowania w wysokości 1.000.000 euro na rzecz stowarzyszenia SEGI oraz odszkodowań w wysokości po 100.000 euro na rzecz skarżących Aritz ZUBIMENDI IZAGA i Aritza GALARRAGA wraz z odsetkami od tych sum w wysokości 4,5 % od dnia wydania przez Trybunał wyroku do dnia zapłaty, a nadto obciążenie Rady własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

- 1) Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji w części dotyczącej sprawy T-323/01.
- 2) Orzeczenie o niedopuszczalności skargi w sprawie T-323/01.
- 3) Wydanie ponadto, orzeczenia w sprawie zgodnie z art. 61 Statutu Trybunału Sprawiedliwości i oddalenie skargi w sprawie T-323/01, jako bezzasadnej.
- 4) Obciążenie A. Moreno kosztami postępowania przed Trybunałem oraz pokrycie przez nią kosztów własnych w sprawie T-323/01.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszone zarzuty i główne argumenty są identyczne jak w sprawie C-354/04 P.

Skarga wniesiona przez Alvarez Moreno w sprawie T-323/01 powinna być uznana za niedopuszczalną. Sąd Pierwszej Instancji naruszył w istocie przepisy prawa kwalifikując pismo z 23 lutego 2001 r. jako „decyzję” i tym samym uznając, że ma ono charakter aktu krzywdzącego. Przede wszystkim pismo skarżącej skierowane do Komisji nie zawiera żądania wydania decyzji w rozumieniu art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników, ale jedynie żądanie udzielenia informacji o podstawie prawnej, na którą powołała się Komisja zaprzestając rekrutacji tłumaczy, którzy przekroczyli wiek 65 lat. Z tego względu, odpowiedź na to pismo nie może stanowić aktu krzywdzącego w rozumieniu tego przepisu. Z kolei pismo z 23 lutego 2001 r. nie stanowi w żadnym wypadku decyzji Komisji mającej wiążące skutki prawne, która zmieniając jej sytuację prawną skarżącej, miałyby wpływ na jej interesy.

Odnosnie istoty sprawy, Sąd Pierwszej Instancji naruszył przepisy prawa, z jednej strony uznając, że artykuł 74 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (zwanych dalej „Warunkami”) nie znajduje zastosowania do personelu pomocniczego zatrudnionego na podstawie art. 78 ust. 3 Warunków, a z drugiej strony uznając, że przepisy znajdujące zastosowanie do pomocniczych tłumaczy sesyjnych (dalej „przepisy p.t.s.”) przyjęte przez Prezydium Parlamentu Europejskiego 13 lipca 1999 r. obejmują także kwestie związaną z ustaniem zatrudnienia. W rzeczywistości art. 78 ust. 3 Warunków dopuszczający poddanie stosunku zatrudnienia pomocniczych tłumaczy ustnych odrębnej regulacji dotyczy jedynie warunków naboru i wynagrodzenia, a nie odnosi się do kwestii ustania zatrudnienia uregulowanej w art. 74 Warunków przewidującym ograniczenie ze względu na wiek. Błędym jest przyjęcie, jak zrobił to Sąd Pierwszej Instancji w zaskarżonym wyroku w odniesieniu do umów ograniczonych do określonych dni, że określenie ustania stosunku zatrudnienia stanowi warunek naboru i tym samym wprowadzenie nieprzewidzianego przez Warunki rozróżnienia pomiędzy umowami zawartymi na okres kilku dni i umowami zawartymi na dłuższy okres. Ponadto, przyjmując nawet, że to

przepisy p.t.s. powinny regulować kwestię ustania zatrudnienia pomocniczych tłumaczy ustnych, to nie zawierają one jednak żadnej wyraźnej dyspozycji, która wprowadzałaby ograniczenie ze względu na wiek. Zatem wobec braku regulacji w przepisach p.t.s., zastosowanie znajdują Warunki wraz z ich art. 74.

Wykreślenie sprawy C-55/04 ⁽¹⁾

(2004/C 251/20)

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2004 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-55/04: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 20.3.2004.